

ELECTRE

ایمن رضایی کلات

پیدایش

مبدأ **ELECTRE** به سال ۱۹۶۵ و کمپانی اروپایی **SEMA** که تاکنون نیز فعال است، بر می‌گردد. این کمپانی در آن زمان در رابطه با تصمیم‌گیری با معیارهای چندگانه بین گزینه‌های مختلف در دنیای واقعی فعالیت می‌کرد و برای این منظور از روشی به نام **MARSAN** استفاده می‌کرد. ولی به دلیل نواقصی که این روش داشت و مشکلاتی که ایجاد کرده بود، یک تیم تحقیقاتی را مأمور کرد تا روش به‌تر و کاراتری ابداع کنند. تلاش‌های این تیم منجر به ایجاد روش **ELECTRE** شد. این روش بعداً با نام **ELECTRE I** شناخته شد. در سال ۱۹۶۶ نتایج حاصله طی یک مقاله تحقیقاتی به چاپ رسید و در سال

۱۹۶۸ به طور گسترده مورد استفاده قرار گرفت. بعدها برای بهبود این روش و قابل استفاده تر کردن آن برای موارد خاص تحقیقات بیشتری توسط افراد مختلف انجام گرفت که منجر به ایجاد انواع دیگری از آن شد. این روش بر اساس روابط غیر رتبه ای می باشد، یعنی لزوماً به رتبه بندی گزینه ها منتهی نشده و ممکن است بعضی از آنها حذف شوند، در ضمن برای موارد حسرانی به کار می رود ولی گاهی با برخی تغییرات به عنوان زیر مجموعه ای از روش های غیر حسرانی نیز کاربرد دارد. فرضیات این روش عبارتند از:

۱- معیارها کمی یا قابل کمی شدن باشند.

۲- معیارها کاملاً ناهمگن باشند.

در ادامه انواع مختلف ELECTRE را مورد بررسی قرار می دهیم.

ELECTRE I-۱

مراحل این روش به صورت زیر می باشد:
 ۱- بی مقیاس سازی با استفاده از نرم:

$$N = [n_{ij}] , \quad n_{ij} = \frac{a_{ij}}{\left[\sum_{i=1}^m a_{ij}^p \right]^{\frac{1}{p}}}$$

۲- محاسبه ماتریس بی مقیاس شده موزون:

$$V = N \times W_{n \times n}$$

$V =$ عبارت است از ماتریس بی مقیاس شده موزون

$W_{n \times n} =$ عبارت است از ماتریس قطری وزن های به دست آمده برای شاخص ها

۳- تشکیل مجموعه های هماهنگ و ناهماهنگ از طریق مقایسه تمام گزینه ها با تمام شاخص ها. در مجموعه هماهنگ بیشتر بودن مطلوبیت یک گزینه نسبت به سایر گزینه ها مد نظر است و در مجموعه ناهماهنگ کمتر بودن مطلوبیت آن.

مجموعه هماهنگ:

- اگر شاخص مورد نظر، دارای جنبه‌ی مثبت باشد، داریم:

$$A_{k,l} = \{j | v_{kj} \geq v_{lj}\}, \quad j = 1, \dots, m$$

- اگر شاخص، دارای جنبه‌ی منفی باشد، داریم:

$$A_{k,l} = \{j | v_{kj} \leq v_{lj}\}, \quad j = 1, \dots, m$$

- اگر شاخص مورد نظر، دارای جنبه‌ی مثبت باشد، داریم:

$$D_{k,l} = \{j | v_{kj} < v_{lj}\} \quad , \quad j = 1, \dots, m$$

- اگر شاخص، دارای جنبه‌ی منفی باشد، داریم:

$$D_{k,l} = \{j | v_{kj} > v_{lj}\} \quad , \quad j = 1, \dots, m$$

۴- تشکیل ماتریس های همبند و ناهمبند:

ماتریس همبند: این ماتریس $m \times m$ بوده و قطر اصلی آنها فاقد عنصر است. سایر عناصر آن نیز از مجموع اوزان شاخص های متعلق به مجموعه همبند به دست می آید. با فرض A بودن مجموع اوزان شاخص ها:

$$I_{kl} = \sum w_j \quad , \quad j \in A_{k,l}$$

ماتریس ناهمبندگی: این ماتریس $m \times m$ بوده و قطر اصلی آنها فاقد عنصر است. سایر عناصر به وسیله فرمول زیر با توجه به مجموعه ناهمبندگی و از روی ماتریس بی مقیاس شده موزون به دست می آید:

$$NI_{kl} = \frac{\text{Max}|v_{kj} - v_{lj}|, j \in D_{k,l}}{\text{Max}|v_{kj} - v_{lj}|, j \in \text{همه شاخص ها}}$$

این معیار نشان دهنده نسبت عدم مطلوبیت مجموعه ناهمبندگی k و l به کل ناهمبندگی در شاخص نامی باشد.

۵- تشکیل ماتریس همبندگی موثر:
ابتدا حد آستانه را تعیین می کنیم:

$$\bar{I} = \sum_{l=1}^m \sum_{k=1}^m I_{kl} / m(m-1)$$

$$H_{kl} = 1 \quad \text{اگر} \quad \rightarrow I_{kl} \geq \bar{I}$$

$$H_{kl} = 0 \quad \text{اگر} \quad \rightarrow I_{kl} < \bar{I}$$

حال داریم:

این ماتریس نشان دهنده ارجحیت یک گزینه به گزینه دیگر است.

۶- تشکیل ماتریس ناهمبند موثر:

ابتدا حد آستانه را تعیین می کنیم:

$$\bar{NI} = \sum_{l=1}^m \sum_{k=1}^m NI_{kl} / m(m-1)$$

$$G_{kl} = 0 \quad \text{اگر} \quad \rightarrow NI_{kl} \geq \bar{NI}$$

$$G_{kl} = 1 \quad \text{اگر} \quad \rightarrow NI_{kl} < \bar{NI}$$

حال داریم:

۷- تشکیل ماتریس کلی موثر:

$$F_{kl} = H_{kl} \times G_{kl}$$

شرط این که یک گزینه ارجح باشد این است که:

$F_{lk} = 1$	و	برای حداقل یک l
$F_{kl} = 0$	و	برای کلیه l ها

می توان هر ستونی از H را که دارای حداقل یک عنصر یک است حذف کرد و سپس بر اساس سطرهای دیگر تصمیم گرفت.

	C_1	C_2	C_3	C_4
A_1	0	8	13	4
A_2	4	10	9	2
A_3	8	12	6	3

$$, W = [0/305, 0/092, 0/334, 0/247]$$

$N =$

	C_1	C_2	C_3	C_4
A_1	0/488	0/406	0/769	0/743
A_2	0/390	0/070	0/032	0/371
A_3	0/781	0/684	0/300	0/007

گام ۱:

گام ۲:

$$V = N \times W_{n \times n} =$$

	C_1^-	C_2^+	C_3^+	C_4^+
A_1	۰/۱۴۹	۰/۰۴۲	۰/۲۵۸	۰/۱۹۸
A_2	۰/۱۱۹	۰/۰۵۲	۰/۱۷۹	۰/۰۹۹
A_3	۰/۲۳۸	۰/۰۶۳	۰/۱۱۹	۰/۱۴۹

گام ۳:

$S_{12} = \{3, 4\}$	$D_{12} = \{1, 2\}$
$S_{13} = \{1, 3, 4\}$	$D_{13} = \{2\}$
$S_{23} = \{1, 3\}$	$D_{23} = \{2, 4\}$
$S_{21} = \{1, 2\}$	$D_{21} = \{3, 4\}$
$S_{31} = \{2\}$	$D_{31} = \{1, 3, 4\}$
$S_{32} = \{2, 4\}$	$D_{32} = \{1, 3\}$

$$I_{ip} = w_p + w_k = 0.334 + 0.667 = 0.403$$

$$I_{ip} = w_i + w_p + w_k = 0.5 + 0.334 + 0.667 = 0.901$$

$$I_{pp} = w_i + w_p = 0.5 + 0.334 = 0.415$$

$$I_{pi} = w_i + w_p = 0.5 + 0.334 = 0.415$$

$$I_{pi} = w_p = 0.334$$

$$I_{pp} = w_p + w_k = 0.334 + 0.667 = 0.501$$

$$I_{kl} = \begin{bmatrix} - & 0.403 & 0.901 \\ 0.415 & - & 0.415 \\ 0.334 & 0.501 & - \end{bmatrix}$$

$$\begin{aligned}
 NI_{1P} &= \frac{\text{Max}\{v_{11} - v_{p1}, |v_{1P} - v_{pP}|\}}{\text{Max}\{v_{11} - v_{p1}, |v_{1P} - v_{pP}|, |v_{13} - v_{p3}|, |v_{14} - v_{p4}|\}} \\
 &= \frac{\text{Max}\{0/1149 - 0/119, |0/042 - 0/052|\}}{\text{Max}\{0/1149 - 0/1191, |0/042 - 0/052|, |0/458 - 0/179|, |0/198 - 0/099|\}} \\
 &= \frac{\text{Max}\{0/03, 0/01\}}{\text{Max}\{0/03, 0/01, 0/079, 0/099\}} = \frac{0/03}{0/099} = 0/303
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 NI_{1P} &= \frac{\text{Max}\{v_{1P} - v_{pP}\}}{\text{Max}\{v_{11} - v_{p1}, |v_{1P} - v_{pP}|, |v_{13} - v_{p3}|, |v_{14} - v_{p4}|\}} \\
 &= \frac{\text{Max}\{0/041\}}{\text{Max}\{0/089, 0/041, 0/139, 0/049\}} = 0/101
 \end{aligned}$$

$$NI_{\nu_1} = \frac{\text{Max}\{|v_{\nu_3} - v_{\nu_2}|, |v_{\nu_4} - v_{\nu_1}|\}}{\text{Max}\{|v_{\nu_1} - v_{\nu_2}|, |v_{\nu_2} - v_{\nu_3}|, |v_{\nu_3} - v_{\nu_4}|, |v_{\nu_4} - v_{\nu_1}|\}}$$

$$= \frac{\text{Max}\{0/0.79, 0/0.99\}}{\text{Max}\{0/0.3, 0/0.1, 0/0.79, 0/0.99\}} = 1$$

$$NI_{\nu_2} = \frac{\text{Max}\{|v_{\nu_2} - v_{\nu_4}|, |v_{\nu_4} - v_{\nu_3}|\}}{\text{Max}\{|v_{\nu_1} - v_{\nu_2}|, |v_{\nu_2} - v_{\nu_3}|, |v_{\nu_3} - v_{\nu_4}|, |v_{\nu_4} - v_{\nu_1}|\}}$$

$$= \frac{\text{Max}\{0/0.11, 0/0.0\}}{\text{Max}\{0/0.119, 0/0.11, 0/0.4, 0/0.0\}} = 0/0.44$$

$$NI_{\Xi} = \frac{\text{Max}\{|v_{\mu 1} - v_{11}|, |v_{\mu 2} - v_{12}|, |v_{\mu 3} - v_{13}|\}}{\text{Max}\{|v_{\mu 1} - v_{11}|, |v_{\mu 2} - v_{12}|, |v_{\mu 3} - v_{13}|, |v_{\mu 4} - v_{14}|\}}$$

$$= \frac{\text{Max}\{0/0.89, 0/1.39, 0/0.49\}}{\text{Max}\{0/0.89, 0/0.41, 0/1.39, 0/0.49\}} = 1$$

$$NI_{\mu 2} = \frac{\text{Max}\{|v_{\mu 1} - v_{21}|, |v_{\mu 2} - v_{22}|\}}{\text{Max}\{|v_{\mu 1} - v_{21}|, |v_{\mu 2} - v_{22}|, |v_{\mu 3} - v_{23}|, |v_{\mu 4} - v_{24}|\}}$$

$$= \frac{\text{Max}\{0/1.19, 0/0.4\}}{\text{Max}\{0/1.19, 0/0.11, 0/0.4, 0/0.5\}} = 1$$

$$NI_{k,l} = \begin{bmatrix} - & \bullet / ۳۰۳ & \bullet / ۱۵۱ \\ ۱ & - & \bullet / ۴۲۰ \\ ۱ & ۱ & - \end{bmatrix}$$

گام ۵:

$$\bar{I} = \frac{3}{5} = \bullet / ۵$$

$$H = \begin{bmatrix} - & ۱ & ۱ \\ \bullet & - & ۱ \\ \bullet & \bullet & - \end{bmatrix}$$

گام ۶:

$$\overline{NI} = \frac{\omega / \lambda \nu \kappa}{\gamma} = 0.434$$

$$G = \begin{bmatrix} - & 1 & 1 \\ 0 & - & 1 \\ 0 & 0 & - \end{bmatrix}$$

گام ۷:

$$F = \begin{matrix} & A_1 & A_p & A_w \\ \begin{bmatrix} - & 1 & 1 \\ 0 & - & 1 \\ 0 & 0 & - \end{bmatrix} & A_1 \\ & A_p \\ & A_w \end{matrix}$$

$$A_1 > A_p > A_w$$

ELECTRE IS - ۲

این روش مشابه ELECTRE I می باشد، با این تفاوت که میزان برتری یک آلترناتیو نسبت به آلترناتیو دیگر در یک معیار در ماتریس همسنگ در نظر گرفته می شود، یعنی به جای برتری قطعی، برتری به صورت فازی در نظر گرفته می شود. در ضمن می توان برای اختلاف آلترناتیوها در معیارها حدود در نظر گرفت. در نتیجه

داریم:

$$c_j(M_i, M_k) = \begin{cases} 0 & p_j < g_j(M_k) - g_j(M_i), \\ \frac{g_j(M_i) + p_j - g_j(M_k)}{p_j - q_j} & q_j < g_j(M_k) - g_j(M_i) \leq p_j, \\ 1 & g_j(M_k) - g_j(M_i) \leq q_j. \end{cases}$$

عناصر ماتریس همبستگی به صورت زیر محاسبه می شوند:

$$I_{ik} = \frac{\sum_{j=1}^n \omega_j c_j(M_i, M_k)}{\sum_{j=1}^n \omega_j}$$

در صورت نداشتن p و q می توان آنها را برابر ماکزیم و مینیمم اختلاف بین مقادیر آلترناتیوها در هر معیار قرار داد.

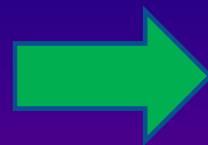
توجه شود که ماتریس همبستگی به همان صورت قبل در نظر گرفته می شود. بقیه مراحل مانند روش اول است ولی در نهایت جواب نسبتاً دقیق تری ارائه می دهد.

ELECTRE II - ۲

تفاوت اصلی این روش با **ELECTRE I** این است که دو حد آستانه دیگر نیز در نظر گرفته می شود:

حد آستانه قوی هماهنگ (بین ۰/۵ و ۱) و حد آستانه قوی ناهماهنگ (بین ۰/۵ و ۰). یک آلترناتیو در صورتی در ماتریس هماهنگ (ناهماهنگ) موثر مقدار α می گیرد که مقدار آن در مجموعه هماهنگ (ناهماهنگ) نسبت به حد آستانه قوی هماهنگ (ناهماهنگ) بهتر باشد، که در این صورت کویند برتری قوی است. ولی در صورتی که یکی از مقادیر بیشتر از حد آستانه ولی کمتر از حد آستانه قوی باشد، کویند برتری ضعیف است و آلترناتیو نسبت به دیگری بهتر در نظر گرفته نمی شود. به عنوان مثال در صورتی که حد آستانه قوی هماهنگ ۰/۱۷ و حد آستانه قوی ناهماهنگ ۰/۱۳ در نظر گرفته شود، مثالی که در بالا ارائه شده صورت زیر در می آید:

$$I_{kl} = \begin{bmatrix} - & \cdot / 403 & \cdot / 908 \\ \cdot / 397 & - & \cdot / 411 \\ \cdot / 94 & \cdot / 309 & - \end{bmatrix}$$

$$H = \begin{bmatrix} - & \cdot & 1 \\ \cdot & - & \cdot \\ \cdot & \cdot & - \end{bmatrix}$$

$$NI_{k,l} = \begin{bmatrix} - & \cdot / 303 & \cdot / 101 \\ 1 & - & \cdot / 420 \\ 1 & 1 & - \end{bmatrix}$$

$$G = \begin{bmatrix} - & \cdot & 1 \\ \cdot & - & \cdot \\ \cdot & \cdot & - \end{bmatrix}$$

$$F = \begin{bmatrix} A_1 & A_p & A_w \\ - & \cdot & 1 \\ \cdot & - & \cdot \\ \cdot & \cdot & - \end{bmatrix} \begin{matrix} A_1 \\ A_p \\ A_E \end{matrix}$$

$$A_1 > A_p = A_E$$

ELECTRE III - ۴

این روش در عین حال که پروسه **ELECTRE II** را دنبال می کند مانند روش **ELECTRE IS** از روش فازی نیز استفاده می کند. یعنی در عین حال که حدود قوی در آن مورد استفاده قرار می گیرد، میزان اختلاف بین مقادیر یک معیار دو آلترناتیو برای محاسبه هر دو ماتریس همبستگی و ناهمبستگی را به فرم فازی در نظر می گیرد. ماتریس همبستگی مانند روش **ELECTRE IS** حساب می شود، با این تفاوت که برای نوشتن فرم فازی، به جای اینکه اختلاف مقادیر بین حدود بالا و پایین در نظر گرفته شود، اختلاف آنها بین حد پایین و حد پایین قوی در نظر گرفته می شود.

فرم فازی برای محاسبه ماتریس ناهمبستگی نیز به صورت زیر نوشته می شود:

$$(v_j \geq p_j \geq q_j)$$

$$d_j(M_i, M_k) = \begin{cases} 0 & g_j(M_k) - g_j(M_i) < p_j, \\ \frac{g_j(M_k) - p_j - g_j(M_i)}{v_j - p_j} & p_j \leq g_j(M_k) - g_j(M_i) \leq v_j, \\ 1 & v_j < g_j(M_k) - g_j(M_i), \end{cases}$$

$$NI_{ik} = \frac{\max_{j \in J_{ik}^-} |\omega_j d_j(M_i, M_k) (r_{ij} - r_{kj})|}{\max_{j \in \{1, \dots, n\}} |\omega_j (r_{ij} - r_{kj})|}$$

ELECTRE IV - ۵

در تمام روش های قبلی وزن شاخص ها مشخص بود و به طور مستقیم در محاسبات جهت رتبه بندی استفاده می شد. ELECTRE IV تنها روشی است که در آن بدون در نظر گرفتن وزن شاخص ها محاسبات انجام می شود. روش شیبه ELECTRE III می باشد ولی با توجه به در دست نداشتن اوزان شاخص ها، مستقماً با در نظر گرفتن اختلاف مقدار دو آلترناوید در یک معیار و حدود تعیین شده، یکی از آنها به طور ضعیف، نسبی یا قوی نسبت به دیگری ترجیح داده می شود. در نهایت با تسکلیل ماتریس کلی موثر رتبه بندی انجام می شود. این روش در زمان هایی که تصمیم گیرنده نمی تواند در رابطه با اهمیت شاخص ها و وزن گذاری آنها تصمیم بگیرد، مفید می باشد.

ایمان
پیدا